A°. 1832. N°. 1.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 3 JANUARIJ.

Militair Bureau,

Den 1 *Januarij* 1832.

Door Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal *ad-interim* der N. W. I. Bezittingen, zijn gedurende de maand December j. l., de natgenoemde aanstellingen gedaan bij de Schutterij van *Paramaribo;* als:

Tot Kapitein bij den Staf behoudens zijne functien van Officier van Kleeding en Wapening, de 1e. Luitenant Officier van Kleeding en Wapening J. L. DE BIJE.

Tot 2e. Luitenant à la suite bij de eerste Afdeeling, ten einde als zoodanig bij Zijne Excellentie belast te zijn met de functien van Adjudant, de Sergeant E. J. VAN WIJHE van genoemde Afdeeling.

En is bij Schutterij-Order dd. 22 December ll., na aanleiding van daarom gedaan verzoek uit gemelde Schutterij *eervol* ontslag verleend aan den 2e. Luitenant F. G. PICHOT L'ESPINASSE, tot dus verre belast met den dienst van Adjudant.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, den 12 September.

De *Noordstar* van 5 September wil hebben dat Holland of onzijdig verklaard worde of zich zelf voortaan onzijdig houde. Is een van beide mogelijk, is het wenschelijk? Trachten wij die vragen te beantwoorden. Wij houden het wel voor zeer mogelijk, dat een of andere kleine staat in Europa door de groote mogendheden, op een congres, conferentie, of dergelijke bijeenkomst, voor onzijdig *verklaard* wordt; en dat men bij *tractaten* die onzijdigheid waarborgt; maar vermits wij over die waarborgende mogendheden geenen hoogeren regter, noch magt gesteld zien, en die rijken steeds jegens elkander in den natuurstaat zich bevinden, zien wij niet in, hoe, bij het eerst mogelijke geschil tusschen hen, hetwelk tot oorlog aanleiding geeft, het schenden dier onzijdigheid zal kunnen belet worden. Oorlogsverklaringen behelzen doorgaans ware of voorgewende grieven wegens geschonden, of niet naargekomen tractaten; door welke grieven de aanvallende partij zich gewettigd acht om ook de andere punten des tractaats over het hoofd te zien, en het beste regt meent te hebben, om zich in het onzijdig verklaarde land van eene stelling te verzekeren. Wij weten daarenboven, hoe het met dergelijke hooge staatkundige beginselen gaat; en genoeg dunkt ons, hebben wij uit de non-interventie geleerd, dat, wanneer de zoogenaamde eer, of veiligheid van hem, die dezelve luide verkondigde, zulks vorderen moge, alle dergelijke overeenkomsten worden in den wind geslagen. Wij achten alle zulke verklaringen als niets beteekend, en houden ze op zijn hoogst voor eene aankondiging, dat de eerste strijd de beste in en over het onzijdige land zal plaats hebben. Hoe mogelijk wij dus de onzijdig-*verklaring* houden, hechten wij er geene meerdere waarde aan, dan aan de *duurzaamheid* en *eeuwigheid*, waarvan in de vredes-tractaten gesproken wordt. Die er zich op verlaat, steunt op een broos riet, en zal, eer hij den tijd heeft om het beter in te zien, in het verderf worden gesleept. De verklaarde en zoogenoemd gewaarborgde onzijdigheid is dus niets dan eene gedeeltelijke vervulling van de hersenschim des eeuwigen vredes, en der algemeene monarchie. Noch het eene, noch het andere is mogelijk, zoolang de staten jegens elkander niet in eenen maatschappelijken toestand zijn. Derzelver wezenlijke en onvermijdelijke toestand is die van tegenstrijdige belangen, driften, geneigdheden, van heb- en heerschzucht, van oorlog. Vrede is slechts rustpunt, niet door regt gevestigd, en onder hoogeren waarborg geplaatst, maar door het kanon opgedrongen of afgeperst, om straks wederom uit brooddronkenheid of ligtzinnigheid verstoord te worden.

Wanneer dus de *Noordstar* de onzijdigheid voor Holland mogelijk acht, omdat hetzelve achter het onzijdig verklaarde Belgie schuilen kan, dan verwerpen wij die mogelijkheid, omdat wij Belgie gewoon zijn te beschouwen niet naar den letter van tractaten, maar naar deszelfs wezenlijken toestand, dat is, als eene Fransche provincie, ieder oogenblik door een Fransch leger te bezetten. De locale verdediging dier Hollandsche onzijdigheid behaagt ons even min. Drie punten noemt de *Noordstar* op; Hollands ligging, inborst der inwoners, en middelen van bestaan. Geven wij eens toe, dat de rivieren goede verdedigens-middelen aanbieden (hoewel 1794 ons niet uit het geheugen kan zijn;) hebben wij dan niets aan gene zijde te verliezen? Of is alleen ons zuidelijk frontier aan aanvallen blootgesteld? of zijn wij nergens anders kwetsbaar, dan in Europe? Wat de inborst der inwoners betreft, deze komt hier minder in aanmerking, dan de ware staatkunde der regering, en de geest der representatie; en nog is afkeer van veroveringen niet met onzijdigheid te verwarren. Onze koophandel, zegt hij ten slotte, is een geheel vredelievend bedrijf. Wij wenschten wel eens te vernemen, welke der drie bedrijven, waarmede men zich in iedere maatschappij bezig houdt als bronnen van bestaan en welvaart, oorlog lievend is? Uit dit oogpunt zien wij in Holland niets bijzonders boven iederen anderen staat; maar wel herinneren wij ons, dat de onvoorzigtige koophandel voor 50 jaren onze onzijdigheid verspeeld heeft, en ons den Engelschen oorlog op den hals heeft gehaald. Onze onzijdigheid zou niets meer zijn dan een bondgenootschap met Engeland tegen Frankrijk; en de verklaring en waarborging daarvan is even mogelijk, maar ook even vernietigbaar, als ieder vredes-tractaat.

Gaan wij over tot de waarschijnlijkheid. Voorzeker, afgetrokken is onzijdigheid wenschelijk, wanneer zij eenen altijddurenden vrede belooft en vestigt onder wiens genot de kunsten des vredes kunnen bloeijen, en alle bronnen van bestaan mildelijk vloeijen. In vorige tijden hebben wij ons meermalen buiten oorlogen gehouden, die tusschen andere mogendheden gevoerd werden. Eene van de tegenwoordige geheel verschillende staten-verdeeling van Europa maakte dit toen eenigzins mogelijk. Maar diezelfde ondervinding leert ons, dat zij niet wenschelijk is. Toen Oranje voor ons streed, kostte het ons wel geld, maar de staat werd bevestigd, en was geacht en de publieke geest, het zout eener natie, werd levendig gehouden. Toen de aristocratie, in stadhouderlooze tijden op den troon zat, en wij al de onzalige belemmeringen der federatie ondervonden, wilde men vrede en rust, men dankte het krijgsvolk af, men verzuimde onze vestingen, en men dacht wonder wat te besparen, rekenende op de bariêre- en op allerlei tractaten. Zoo sliep de publieke geest in, en naderhand waren de verschillende factien uit brooddronkenheid naauwlijks wakker genoeg, om de door hen gestigte noodlottige binnenlandsche beroertens gaande te houden, tot dat eindelijk de buitenlandsche vijand ons weerloos vond. Wanneer Holland op dit laatste voetspoor wil wandelen, zal het dan zijne onzijdigheid kunnen verdedigen, die toch vroeg of laat, door wien dan ook, zal geschonden worden? En wanneer eene *gewapende* neutraliteit noodig is zal die dan minder kosten, dan geheel geene? Of zullen de guarranderende partijen aan een onder hen den last opdragen om ons te verdedigen? En al was die veronderstelling niet ongerijmd, zouden wij dan iets anders zijn dan de provincie van eenen magtigen nabuur, wiens hulp wij daarenboven nog rijkelijk zouden moeten betalen? Wij voor ons kunnen voor de financien geen bijzonder heil in die onzijdigheid zien, hetzij die ons opgelegd, hetzij door ons gekozen worde. Maar wel zien wij er in onze veroordeeling tot staatkundige nietigheid, en tot aanstaande slooping, wanneer wij eindelijk, door zoodanigen toestand, den geest en de middelen tot zelfsbehoud zullen verloren hebben. »Holland, zegt de Noordstar, is te onmagtig, om op zich zelven, en alleen, eene staatkundige rol op het tooneel van Europa te vervullen." Maar niemand heeft ooit in zijne hersenen gekregen, om te verlangen dat Holland veroveringen make, en alleen den oorlog verklare. Maar iets anders is het, te erkennen, dat voortaan geen oorlog, dan van algemeen Europisch belang, zal gevoerd worden, en dat iederen staat voegt zich te stellen bij die partij, door welker truimf zijn eigen behoud meest bevorderd kan worden. Bij de uitbreiding en consolidatie, die andere staten erlangd hebben, en die onze betrekkelijke positie merkelijk

hebben verzwakt, is het ook van groot belang, dat wij ons de eerste kans de beste ten nutte maken, om onze grenzen uit te breiden, en van het vege Belgie zoodanig aandeel te verkrijgen, als voor onze militaire en commercieele betrekkingen van het grootste nut kan zijn. Invloed op Europa behoeven wij niet om Europa zelf, of om onzen roem; maar indien wij dien geheel aan anderen overlaten, is er veel kans dat wij onwillend in het gedrang komen, en dat anderen zich op onze kosten uitbreiden. Wij hebben eene bepaalde staatkunde te kiezen, die ons wel degelijk noodzaakt, meer dan aanschouwers te zijn. Anderen behooren te weten, wat zij aan ons zullen hebben; zonder daarom met ieder, die het verlangt een aanvallend en verdedigend verbond te sluiten. Maar moeijelijk is er een gewigtige oorlog te bedenken bij wiens beleid en uitslag wij geen belang zouden hebben. In zulk een geval zou eene opgelegde onzijdigheid ongelukkig, en eene gekozene onverstandig zijn, terwijl men de gansche toekomst aan het schijnbaar belang van het oogenblik zou opofferen. En moet zij dan nog met de wapenen gehandhaafd worden, dan is er in dat sijsteem geen heil, noch voor de financien, noch voor den handel. Wanneer een volk dien naam waardig wil blijven, moet het, zoo lang het kan, trachten te handelen, om zoo min mogelijk behandeld en verhandeld te worden.

Brussel, den 3den September.

De *Courrier* meldt, dat hij eenen brief uit Parijs ontvangen heeft, waarbij hem verzekerd wordt, dat een der Fransche ministers, zijn artikel over het laatste protocol gelezen hebbende, het volgende had gezegd: »Zij zijn gek, die Belgen. Zij willen, dat wij om hunnentwil met gansch Europa oorlog maken, en voorwaarden van scheiding van Holland, geheel in hun voordeel en in strijd met hetgeen bepaald is, voorschrijven. Zij hebben niet weten te vechten, en moeten nu leeren, zich aan de besluiten der conferentie te onderwerpen. Wij hebben met overleg der conferentie het geschil der scheiding beslist en Koning *Willem* uitgenoodigd, om van zijne souvereiniteitsregten op Belgie afstand te doen; met verklaring, dat, in dit geval, die voorwaarden Holland door de vijf mogendheden zouden gewaarborgd worden en *onherroepelijk* zouden zijn. Daar de Koning van Holland die voorstellen aangenomen heeft, zijn zij verbindend voor de vijf mogendheden geworden, en, *zij kunnen er zonder toestemming van Holland geene verandering in maken.* Wijders kunnen Belgie en deszelfs Koning door de vijf mogendheden niet erkend worden, alvorens Belgie is toegetreden tot de voorwaarden van scheiding, welke aan Holland gewaarborgd en *onherroepelijk* verklaard zijn.»

— Men heeft hier berigten uit Parijs tot eergisteren avond; in de zitting der afgevaardigden hebben dien dag belangrijke debatten plaats gehad en de ministers hun gedrag luisterrijk verdedigd. De kamer kwam ten slotte, met eene ministeriele meerderheid van 85 stemmen, tot het volgende besluit: Voldaan met de ophelderingen, door de ministers gegeven en met vertrouwen berustende in hunne bezorgdheid vooral wat Frankrijks eer en waardigheid betreft, gaat de kamer over tot de orde van den dag.

Parijs 23 September.

De gewezen keizer Don Pedro en diens gansche gezin hebben een bezoek bij den koning afgelegd. Men meent den graaf de Guilleminot bij zijn M. Z. ten gehoore opgemerkt te hebben.

— Per telegraaf is aan alle prefekten het berigt gezonden dat de door den heer Sebastiani gegeven ophelderingen de beste uitwerking hebben te weeg gebragt.

— De gedeeltelijke revue der nationale garde, welke den 25sten dezer moet plaats hebben, is tot den 9den October uitgesteld, vermits Z. M. de nationale garde, na hare jongste menigvuldige vermoeijende dienstverrigtingen, wenscht rust te laten genieten.

— In de omstreken van Givet zal naar men verneemt een kamp van 15,000 man worden opgerigt.

— Te Morennes heeft wegens de hooge graanprijzen oproer plaats gehad; de ter demping van hetzelve opgeroepen nationale garde weigerde te verschijnen en is hierop door den prefekt in derzelver dienst geschorst; de rust is met moeite hersteld. Ook te Castres zijn, ter gelegenheid van het heffen der vereenigde regten, onlusten voorgevallen.

— Uit Toulon wordt, dato den 16 dezer geschreven, dat het fregat Armide met 330 soldaten naar Navarino is gezeild; dat het linieschip Alger en twee fregatten onttakeld worden en dat 800 werklieden aan het zeearsenaal zijn afgedankt.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 27 December 1831.

J. N. de VRIES GERHARDT, *nom. ux.*, Transport aan ALEXANDER MALMBERG Az., offe nu deszelfs Boedel, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Saramacca Straat*, bekend onder La. D. No. 527.

Den 27 December 1831.

Mr. C. Ph. VLIER *qq.*, Mr. ADRIAAN WILLEM BOELE, van HENSBROEK *qq.*, *te Amsterdam*, Transport aan A. T. KRUYTHOFF, van de Plantaadje, genaamd *Geertruidenberg*, en gelegen aan de rivier beneden *Cottica* en tusschen de Plantaadjen *Euphrata* en *la Felicité*, aankomende L. Ph. PAUL *nom ux.*, en J. Ph. PAUDIN de St. HYPOLITE *nom. ux.*, te *Montpellier.*

HIJPOTHEEK.

Den 23 December 1831.

ANNA ROSA SCHLOSSER, Eerste Hijpotheek, ten behoeve van HENDRIK GOUDMAN, en te vestigen op het Huis en Erf, gelegen aan de *Watermolen Straat*, bekend onder La. B. No. 27.

Paramaribo, den 30 December 1831.

WENTHOLT,
Secretaris.

PARNASSIJNS der NEDERLANDSCHE ISRAëLITISCHE GEMEENTE, verwilligen hunne *Ledematen*, dat het door hun opgemaakte Cohier van *Finta* over het loopend jaar voor de daarbij belanghebbenden, van heden, tot en met den 13den Janarij e. k., ten huize van den Thesaurier, den Heer M. M. de HART Jr. ter inzage is liggende, met uitnoodiging aan degenen die zich over het aan hun op hetzelve Cohier aangeslagene mogten bezwaard achten, daarvan binnen voormelden tijd aan Parnassijns voormeld, schriftelijk opgave te doen.

Paramaribo, den 31 December 1831.

De Secretaris van het Collegie van Parnassijns voornoemd.

S. Z. SOESMAN.

De Ondergeteekenden verwilligen de daarbij belanghebbenden, dat de Boedels van wijlen de Heeren JAN JANSSEN BROUWER, en wijlen GAJUS HAJONIDES BROUWER, door den eerzame Kapt. G. L. Röferhoff, als Generale Gemagtigde van de Erfgenamen worden overgenomen.

Paramaribo; den 1 Januarij 1832

E. J. WESENHAGEN.
H. A. BUHK.
Executeuren.

De ondergeteekenden zullen Heden over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek verkoopen, door en ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS, de navolgende *EFFECTEN*; alle aankomende den Boedel van wijlen den Heer A. MALMBERG Az., als:

1°. De Plantage *NIEUW ROELAND*, met alle deszelfs Bepootingen en Beplantingen, alsmede de daarop staande zoo goed als nieuw getimmerde Gebouwen, gelegen in de rivier *Beneden Commewijne*, tusschen de Plantage *Schoonoord* en *Breedevoort.*

2°. Den Grond *ALTONA*, met het daarop staande Gebouw, en de daaraan behoorende Koppen Slaven, gelegen in de *Para Kreek.*

3°. Een Hecht Sterk en Weldoortimmerd, onlangs nieuw Gebouwd Koopmans *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op de hoek van de *Waterkant* en *Keizers Straat*, bekend onder La. A. No. 33; thans bewoond door de Heeren Gebr. REELES.

4°. Een Hecht Sterk en Weldoortimmerd, Heeren *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Heeren Straat*, bekend onder La. A. No. 16, *bis*; thans bewoond door den Wel Edel Gestr. Heer FIERS SMEDING.

5°. Een Hecht Sterk en Weldoortimmerd *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen in de *Saramacca Straat*, bekend onder La. D. No. 527, vroeger door den Overledenen bewoond.

Zullende de Koop - conditien 8 dagen voor den verkoopdag, ten huize van den eerst ondergeteekenden ter visie liggen.

Paramaribo, den 2 Januarij 1832.

HENDk. GOUDMAN q.q.
Mede voor den Heer J. NOORDBERGH q.q.

De ondergeteekende zal met zich naar het Neder - Distrikt *Niekerie*, mede nemen, de Slaven *Fortuin* en *Cojo*, aankomende M. C. van MENCKE; als mede *Maria*, met haar kind *William*, aankomende JOHa. PETRONa. MENCKE.

Paramaribo, den 31 December 1831.

D. BOONEN.

J. E. LIJONS, zal Donderdag den 5en Januarij, des morgens 9 uur, op Vendue Verkoopen: Provisien en Stukgoederen, alsmede de nalatenschap van wijlen en eerste Luitenant *DRIESEN*; Voorts 8 koppen *SLAVEN*, aankomende den Boedel *CHRISTINA VAN DE STRAATEN.*

M. van der ELST vertrekt. — Die iets van hem te vorderen heeft, zal op vertoon worden voldaan. — Die aan hem schuldig zijn, worden verzocht voor ultimo Februarij betaling te presteren, terwijl in het begin van Maart de nalatigen ter vervolging zullen worden overgegeven. — Ook zijn bij hem de nog overig zijnde Winkelwaren, tot Civiele Prijzen à Contant te bekomen.

G. J. TABAK vetrekt.

S. O. FUCHS,

Biedt tot billijke prijzen te Koop aan; Rijnwijn en Selterswater; eerste kwaliteit Eau de Cologne; 2 draads Visschegaren; Linnen; Vries Bont; Boekjes-stree; Chamoisen; Creas; fijne witte en gekleurd Hennepen Dril; Platilles; Estopilles; en Servietgoed; geborduurd Neteldoek; Kamerdoek; smalle Kante Tule; Strooken; Callicoes; Princestof; Medicijn-Kurken, enz.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS